

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Etiam Sanctos & innoce[n]tes à bestijs lædi, aut occidi. Et cur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

re, ante ciuitates, in iustitiæ monumentum: fuisse autem & Christi crucem ex iustitia diuina decretam, cum ita exoluerit, quod nos deliqueramus. Postea, ut hospitem suum inescaret, ex Æliano, quod sequitur, legit, & disputatione, quam nos, hoc volumine deducimus, exposuit.

II.
Ælian. l. 10.
de animal.
cap. 31.

Aspidis genus unum Thermuthin Ægyptij nominant. Hanc sacram esse aiunt, & summa religione colunt. Itaque ea Isidis simulachra, tanquam regio quodam diademate, coronant. Eandem in perniciem hominum natam esse negant. Enimvero comminiscuntur, eam se à probis abstinere: contra vero impys necem asferre. Quod si ita est, Iustitiam Vniuersi dixeris hanc feram honorare, ut que acrimonia intellectus bonum à malo discernat, & tanquam illius ministra ac vindex in malos animaduertat. Addunt alij, Isidem sceleratissimis hominum eam immittere. Hanc quoque, solam in hoc genere immortalem esse Ægyptij referunt, qui aspidum genus in sedecim species diuidunt. In sacris igitur edibus ad unumquemque, angulum subterranea sacella exedificant, ubi sanè Thermutidi habitanti bubulum adipem edendum, interuallis quibusdam, obijciunt.

III.
Actor. 28. 3.

Eiusdem propemodum sententiæ fuisse Melitensis insulæ Barbaros incolas, indicat D. Lucas. Nam ibi, cum congregasset Paulus aliquantam sarmentorum multitudinem, & imposuisset super ignem, vipera à calore cum processisset, inuasit manum eius. Vt verò viderunt Barbari pendentem bestiam de manu eius, ad inuicem dicebant: Vtique homicida est homo hic, qui, cum euaserit de mari, ultio non sinit eum viuere.

IV.
Virg. lib. 3.
Æn.

Hoc Barbarorum, uti & Ægyptiorum iudicium planè erat barbarum, rude, atque à rectâ ratione alienum. Nullum enim, inter probos improbòsque, bestię suâ naturâ ingenioûe nouerunt discrimen. Quod si illæ, aut quæcunque alia Pests & ira Deum Stygijs sese extulit undis, aliquando, ad hominum scelera vindicanda, à Deo immittuntur, non tanquam suppedanei quidam iudices, qui causam cognoscant, sed, velut supremi Numinis ac iustitiæ ministri, aguntur potiùs, quàm agunt, famulantur, & tanquã instrumenta duntaxat punientis Dei adhibentur: ut videre fuit, in ignitis serpentibus, qui, ut dentem dente plecterent, murmuratores, in deserto, momorderunt.

Num. 21. 6.

V.

Imò & hoc genus animantum, & quadrupedes belluæ, & volatici dracones, & furentes Harpyiæ, non rarò etiam inuadunt

inno.

innocentes, sicut D. Paulo contigit, atque ipsi evenit, qui ad theatrales bestias damnati vitam & sanguinem, pro Christo, effuderunt. Quamvis enim, non sine prodigioso innocentiae testimonio, vrsi, tigrides, ac leones ante multorum Sanctorum pedes procumbere visi sint; passus est tamen etiam quam plurimos insignes pietate viros Deus, in exemplum constantiae, in signum divinae charitatis omnia vincens, in maiorem aeternae gloriae coronam, tanquam religionis suae optimas victimas, ab eiusmodi belluis immanissimè lacerari. Temerarium est igitur, à casibus conscientias iudicare; nec certum impietatis argumentum, sanie viperina perijisse.

Alius quidam, atque ille sanè sacer *serpens* est, qui non Isidis simulachrum, sed sublime & Propheticum lignum Moysis saluberrimè coronavit; quem meritiò *in perniciem hominum natum esse negaveris*; nempe ille, qui de seipso dixit: *Sicut Moyses exaltauit serpentem, in deserto: ita exaltari oportet Filium hominis.*

Aspidem comminiscabantur Aegyptij à probis abstinere, & idem de vipera Melitenses falsò crediderunt, cum de Paulo dicerent: *Vltio* (*Δύω*, *Iustitia*, quam Hesiodus Deam facit Iouis & Themidis, alij Astraei, & Hemerae, vel Aurorae filiam) *non sinit eum vivere*. Hic, hic, noster, sine peccato, ut ille Moysis sine veneno, erga pios verè innoxius, immò salutifer *serpens*, eos, qui se vitae tradunt sceleratae, non sinit esse inultos. Quippe eà est prudentià, eà perspicuitate intellectus, ut exactissimè *bonum à malo discernat*; eà potestate, & aequitate, ut secundum ipsius iustitiae divinae Leges, *in malos animaduertat*. Qua de causa cum vates dixisset: *Ecce Virgo concipiet, & pariet Filium, & vocabitur nomen eius Emanuel, & eligere bonum*: idque non tantum in vitijs, quorum capax non est, eliminandis, virtutèque perfectissimè exercenda; sed etiam in ceteris mortalibus vitio virtutis deditis acerrimè dijudicandis. *Neque enim Pater iudicat quenquam: sed omne iudicium dedit Filio, ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem.*

Quod si ergo Aegyptij Thermuthidi detulerunt honorem facellorum, Numini falso, & vel hinc in superstitionem pernicioso; quid nos facere par est nostro pijs tam salutari, impijs tam metuendo serpenti? qui, ne in iudicium rei adduceremur, se ipsum passus est tolli in crucem, ut nos sanguinis sui theriacà, à venena-

Astor. 28. 3.

VI.

Io. 3. 14.

VII.

Hesiod. in Ergis.

Isaia. 7. 14.

Ioan. 5. 22.

VIII.